

Misforstaaelser — forhaabentligt da —, som ogsaa har gjort sig gældende i Referater. Naar det f. Eks. siges, at jeg har gjort mig til Talsmand for en Broafgift — og det er det eneste, der staar i den socialdemokratiske Provinspresse om mine Udtalelser —, er det ikke rigtigt. Jeg fremhævede, at der var to rationelle Maader at tage Pengene paa, enten ved at lade alle dem, der direkte benytter Broen — ikke Motorkøretøjer alene — betale og saa selvfølgelig vælte det over paa Fragtpriser o. lign. eller ved at tage Pengene af Grundværdien, og i den Anledning rettede jeg en Forespørgsel til den højtærede Minister. Nu vil det maaske forbavse det høje Ting at høre, at Retsforbundet er principiel Modstander af det, man kalder Grundværdistigningsskat, netop fordi den kun tager Forøgelsen af Grundværdien, men lader Folk selv bære Tabene, og jeg takker for de Udtalelser, der er fremkommet imod mine Udtalelser, fordi de netop viser, i hvor høj Grad Grundskylden i sig selv er et retfærdigt Princip. Jeg er ganske klar over, at man vil sige: Det er meget lidt Grundværdistigning, der vil blive Tale om ved denne Bro. Maaske der vil blive en Del Forskydning. Hvor meget eller hvor lidt, ved jeg ikke, og Grundværdistigningen vil maaske komme paa Steder, hvor man mindst har forudset den, men jeg har dog forudset, at Middelfart vil komme til at tabe ved det. Hvis man derimod har en Grundskyld, vil det netop sige, at de, der ejer Grunde, som stiger, skal betale mere, men at til Gengæld de, hvis Grunde gaar ned i Værdi, faar et tilsvarende Afslag, ganske som det nu er Tilfældet med Indkomstskatten: naar Indtægten gaar ned, betaler man mindre i Skat, og naar den gaar op, betaler man mere. Men Grundværdistigningen tager kun Hensyn til det opadgaende og lader Folk selv bære Tabene. Mit Princip er altsaa i Virkeligheden det, at Pengene skulde tages af Grundskylden, ikke just hvor man kunde udpege en bestemt Stigning, som denne Bro havde skabt, men, som alle andre offentlige Udgifter, af de Værdier, Samfundet som Helhed skaber. Hvor fordelagtigt det ogsaa vilde være paa andre Omraader, er det maaske ikke Øjeblikket til at fremhæve, men nu er det jo saaledes, at naar en Mand har købt en Jordejendom og betaler Prioritetsrenter af de Penge, han har givet for Jorden, synker disse Renter ikke, fordi det gaar tilbage med Bedriften, og fordi Grundværdien synker, men det

vilde være Tilfældet, hvis han i Stedet for at betale Prioritetsrenter betalte Grundskyld til det offentlige. Da vilde man netop faa det Forhold, at Afgiften steg og faldt ganske automatisk og naturligt, saa at man ikke kunde gøre den Indvending, der nu paa Grund af en Misforstaaelse blev gjort imod det, jeg havde sagt.

Knud Hansen: Jeg vil gerne sige den højtærede Trafikminister Tak for de imødekommende Udtalelser om, at han var villig til at sørge for, at der blev foretaget det fornødne med Hensyn til Ekspropriation til et eventuelt Rampeanlæg til et Sporpar mod Taulov. De to ærede Medlemmer Hr. Carlsen-Skiødt og Hr. A. C. D. Petersen var ikke helt tilfredse med de Bemærkninger, jeg gjorde om det konservative Folkeparti og de indirekte Skatter. Det er jo dog ellers en kendt Sag, at det konservative Folkeparti altid holder paa, at vi skal have indirekte og ikke direkte Skatter. Nu foreligger der et Forslag fra Ministeren om en indirekte Skat, og den møder en saadan Modstand, at der endogsaa er 4 af det ærede Partis Medlemmer, der staar op og bekæmper denne Skat. Mon ikke det skulde være, fordi den netop rammer — for at bruge et Sundbo'sk Udtryk — en Overklassebefolkning? Det er jo ikke Husmænd, det er ikke Landarbejdere, det er ikke Byarbejdere, der kører i Bil, og selv om der skulde være en Fiskermand, der ikke er Velhaver, imellem dem, er det alligevel saaledes, at det er den øverste Klasse af Befolkningen, der har Bilerne og Luksusbilerne i Særdeleshed, og det er altsaa dem, man nu fra konservativ Side vil værne. At de konservative saa har faaet Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Steen, maa han jo selv tage Ansvaret for; han siger, at det er retfærdigt, naar han stiller sig paa den Side. Jeg vil i hvert Tilfælde mene, at naar Motorfolkene har øvet et saadant Pres paa Regeringen for at faa Færdselsbroen bygget og man skal have disse Udgifter dækket, er det ogsaa naturligt, at denne Udgift bliver udredet af Motorfolkene, under hvilken Form det nu skal ske, enten paa den Maade, Ministeren har foreslaaet, eller man kan enes om en anden Maade. Det er min Mening, at den mest retfærdige Løsning er, at det bliver Motorfolkene, der kommer til at dække Udgifterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Tange har Ordet for en kort Bemærkning.